

дѣшъ, както небесно ти Отецъ даде ти! Возблагодари го, и защото ти а даде, и за сичкѣта мѣкамъ тебе благостына! Старайся да надчишъ повече за него, и за онова което мѣ є угодно да правишъ! Пазиса да не правишъ нищо, което є немѣ негодно! Обычай го со сичкото ти сърдце! Надчиса да прочиташъ, и да развѣмѣвашъ книгѣта, която ти той даде! Помни, че въ мамо нѣщо неотвѣжнѣ требе да умрешъ! Неги наскороу цешъ умре! Придготовисе за смертѣта! Старайся да са придготвишъ за да идешъ на Некоето! Тамъ ще гледашъ, и ще се чѣдишъ за любовѣта, и благостыната на Бога во вѣки вѣкшвѣ.

Госпожа Анна и Іованчо излезнаха тогава изъ книгохранилицѣта, и придготовихасе да идатъ въ церквѣ. Іованчо не рече нищо, ако и да смышлаваше и чѣвствѣваше много: смышлавашесе за чѣданѣта благостына Божіа: чѣвствѣваше че желаше много да є добро дѣте, та да може да иде по смертѣта си на Некоето.
